

§ 7.

Det Deputat af Brænde og Lys, som hidtil har været tillagt flere af Institutets Embedsmænd og Betsjente, bortfalder fra den Tid, da nærværende Lov træder i Kraft.

§ 8.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1858, og bevilges for Finantsaaret 1858—59 af Statskassen det Tilskud til Lønningerne, som udfordres efter samme.

Motiverne til foranstaaende Lovforslag ere saalydende:

Da det Lønningstillæg, som i Finantsaarene 1856—57 og 1857—58 efter Lovene af 28de Februar 1856 og 15de Februar 1857 har været tilstaaet de ved det kongelige Døvsomme-Institut ansatte Lærere og Betsjente, ophører med Udgangen af sidstnævnte Finantsaar, og disse Embedsmænd ikke mindre end Embedsmændene i Almindelighed maae have Krav paa en passende Lønningforholdelse, vil en Omregulering af deres Gager, i Lighed med hvad der allerede har fundet Sted ved de lærde Skoler og Skolelærerseminarierne ifølge Lovene af 28de Marts 1855 og 15de Februar 1857, i Henhold hertil være nødvendig. Det er derhos anseet rettest, at Ordningen af Lønningerne ved Døvsomme-Institutet, paa samme Maade som for de ovennævnte Underviisningsanstalters Vedkommende, skeer ved en særlig Lov.

Hvad nu for det Første angaaer Institutets Forstander, der tillige er Førstelærer, bemærkes det, at denne Post i den af den til Affattelsen af nye Gagebestemmelser for Kongeriget nedsatte Commission afgivne Betænkning er foreslaaet lønnet med den Gage, der ved Lov af 28de Marts 1855 er fastsat som den almindelige for Rectorerne ved de lærde Skoler, dog med et personligt Tillæg af 200 Rd. til den nuværende Embedsmænd, da han efter sin lange Tjenestetid har erholdt en noget højere Gage, nemlig 2300 Rd., end der ifølge

den nævnte Lov er bestemt for bemeldte Embeder. Herpaa gaaer ogsaa foranstaaende Forslag ud, dog saaledes, at Forstanderen er stillet ganske i Klasse med Rectorerne, og Gagen i Henhold hertil, ligesom i et andet Lovforslag for Rectorernes Vedkommende, foreslaaet forøget med 40 Tdr. Byg aarlig, medens der paa den anden Side herefter ikke er fundet Anledning til at tillægge ham noget personligt Tillæg. Herved er man gaaet ud fra den Betragtning, at hans Stilling som Forstander for en betydelig og vigtig Opdragelsesanstalt, med hvilken derhos er forbunden en væsentlig Lærervirksomhed, maa ansees at være ligesaa ansvarssfuld som Rectorernes, hvortil endnu kommer, at Forstanderen ved Døvsomme-Institutet tillige som Præst ved samme skal være en ordineret Mand og som saadan har at udføre de ved Institutet foresaldende præstelige Forretninger, saasom Elevernes Confirmation m. v.

Med Hensyn til Institutets øvrige Lærere og Betsjente er der ved Forslaget gaaet ud fra, at Institutets Lærere fremfor nogen anden Opdragelsesanstalt kræver, at dets Lærere og Lærerinder, navnlig de, der have med den intellectuelle Underviisning at gjøre, kunde virke derved saalange som muligt. I dette Tilmed er det foreslaaet, at der gives disse Lærere og Lærerinder, med visse Aars Mellemrum, et Tillæg til deres Gager, hvilket derimod ikke er anseet fornødent med Hensyn til Timelærerne i Tegning og Gymnastik, Haandværkslærerne, Lægen og de øvrige ved Institutet ansatte Betsjente. Størrelsen af dette successtive Tillæg er det, i Lighed med hvad der er bestemt ved Lov af 28de Marts 1855 om de ved de lærde Skoler ansatte Adjuncters Gager, fundet passende, at ansætte til 100 Rd., dog saaledes, at alene de ved Institutet ansatte theologiske Candidaters Gager stiger med 100 Rd. hvert 3die Aar, medens de døvsomme Læreres, Seminaristernes og 1ste Lærerindes Gager kun forøges med 50 Rd. og 2den Lærerindes med 25 Rd. hvert 3die Aar. Herfor er den Betragtning lagt til Grund, at de døvsomme Lærere i Reglen ville ansættes et Par Aar, efterat de ere udgaaede af Institutet, og at de, naar de først ere blevne beskikkede i